

Δύο κείμενα για τή Νέα Ἐποχή

Τίς τελευταῖες δεκαετίες πολύς λόγος γίνεται για τή «Νέα Ἐποχή». Χρησιμοποιεῖται ὁ ὄρος αὐτός σέ ποικίλους χώρους : Στήν οἰκονομία, στήν πολιτική, στή διαφήμιση προϊόντων, στήν καθημερινότητα. Κάποιοι φρόντισαν για τή διάδοση τοῦ ὄρου αὐτοῦ πού χρησιμοποιεῖται τίς πιά πολλές φορές ἀνεπίγνωστα, χωρίς δηλαδή γνώση τοῦ ἀποκρυφιστικοῦ περιεχομένου του. Πολλοί ἐπίσης χριστιανοί τόν χρησιμοποιοῦν στίς συζητήσεις τους σάν συνώνυμο τοῦ ἀποκρυφισμοῦ, τῶν ποικίλων αἱρέσεων πού κατακλύζουν τήν κοινωνία, καί τῆς ἀποστασίας τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν Τριαδικό Θεό. Ποιό ὅμως εἶναι τό ἀληθινό νόημα αὐτῶν τῶν λέξεων. Τί σημαίνει ἀ κ ρ ι β ῶ ς ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ;

Τά δύο κείμενα πού ἀκολουθοῦν καί προέρχονται ἀπό ἀνθρώπους πού γνωρίζουν καλά τά πράγματα εἶναι ἄκρως διαφωτιστικά.

I) Τό πρῶτο προέρχεται ἀπό ὁμιλία τοῦ μακαριστοῦ πατρός Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, γραμματέως τότε τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς κατά τῶν αἱρέσεων, ὁμολογητοῦ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, τήν ὁποία διοργάνωσε ἡ ἐφημερίδα «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ» στήν αἴθουσα τῆς ΕΣΗΕΑ στίς 13 Ἰουνίου 1991 καί εἶναι δημοσιευμένη στή «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ» (20 - 6 - 91).

II) Τό δεύτερο κείμενο ἀνήκει στόν Ὁσιολογιώτατο μοναχό πατέρα Ἀρσένιο Βλιαγκόφτη, δόκτορα Θεολογίας, εἰδικευμένο σέ θέματα αἱρέσεων καί παραδρησκείας καί περιλαμβάνεται σέ εἰδικό τετρασέλιδο ἐκδεδωμένο ἀπό τό περιοδικό «ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ» σέ πολλά ἀντίτυπα πρὸς ἐνημέρωση τῶν πιστῶν.

Πατρός Αντωνίου Αλεβιζοπούλου

I) Η «Νέα Έποχή» κίνδυνος για τόν Πολιτισμό!

1. Τί είναι ή « Νέα Έποχή» ;

Ο σημερινός όρος «Νέα Έποχή» προέρχεται από τήν άστρολογία. Σύμφωνα μέ ένα αστρονομικό φαινόμενο, λέγουν οι άποκρυφιστές, ό ήλιος γυρίζει γύρω από ένα κεντρικό άξονα και ή περιστροφή του διαρκεί γύρω στά 26.000 χρόνια. Αυτή ή τροχιά του διαιρείται σε 12 μέρη και άποτελεί τό ζωδιακό κύκλο. Για νά περάσει ό ήλιος από τό ένα ζώδιο στό άλλο χρειάζεται γύρω στά 2.100 χρόνια. Αυτές είναι οι «έποχές», λένε οι όπαδοί τής «νέας έποχής». Σε κάθε έποχή κυριαρχεί ένας νέος «δάσκαλος», ένας «άβατάρ» - Μεσσίας ή όπως άλλιώς ονομάζεται.

Στή ρωμαϊκή έποχή ό ήλιος μπήκε στό ζώδιο των ιχθύων και άρχισε ή έποχή των ιχθύων. Είναι ή έποχή μέ δάσκαλο τόν Ίησού Χριστό, ή έποχή του Χριστιανισμού. Τώρα μπαίνουμε στην έποχή του Ύδροχόου. Ένας άλλος «άβατάρ» πρέπει νά κυριαρχήσει σ' αυτή τήν έποχή.

Η έποχή του Χριστιανισμού λογίζεται σαν έποχή περιορισμού, άδικίας, καταπατήσεως ανθρωπίνων δικαιωμάτων, πολέμου και ούτω καθ' έξής, ενώ ή «Νέα Έποχή», όπως ήδη ακούσατε, θά είναι έποχή άρμονίας, ενότητας, ειρήνης δικαιοσύνης και ούτω καθ' έξής. Ένας αυτοαποκαλούμενος «άβατάρ» τής νέας έποχής στή δική μας χώρα, ό Διονύσης Δώριζας, Μεσσίας του λεγόμενου «έσωτερικού Χριστιανισμού» ή αυτοαποκαλούμενος «Ιωάννης Χριστός» αναφέρει σ' ένα του βιβλίο :

«Μπαίνουμε σε μία νέα κοσμική περίοδο πού τό δέλημα του Θεού όρισε νά χυθεί τό φώς του σ' όλη τήν ανθρωπότητα χωρίς έξαιρέσεις, χωρίς φραγμούς, χωρίς όρια. Μπαίνουμε στην κοσμική περίοδο πού ή θεία βούληση επέλεξε για νά διαχύσει τή φωτοχυσία και τή χάρη του άγιου πνεύματος σε όλους τούς ανθρώπους, μορφωμένους και άμόρφωτους, σημαντικούς και άσήμαντους, έπιστήμονες, καλλιτέχνες και άπλους εργάτες».

Και ό ίδιος ψευδοαβατάρ Διονύσης Δώριζας προσθέτει : «Έτσι ή περίοδος του Κριού ήταν ή περίοδος του προφητικού λόγου, ή περίοδος των Ίχθύων ήταν ή περίοδος ενανθρώπισης του Ίησού Χριστού, τρίτη περίοδος είναι ή έποχή του Ύδροχόου τής Δευτέρας Παρουσίας του Λόγου, τής ολότητας του ανθρώπου - Θεού, ή όποία διά τής πανταχού παρουσίας του Ιωάννη Χριστού (Ιωάννης Χριστός είναι ό ίδιος !) θά οδηγήσει τήν ανθρωπότητα στην πλήρη άποκατάστασή της μέσα στον άναρχο πατέρα».

Έδώ πρέπει νά αναφερθούμε σ' ένα ζήτημα όπου υπάρχει μία σύγχυση. Όταν μιλάμε για τή «Νέα Έποχή» δέν έννοούμε μία συγκεκριμένη ομάδα ή μία συγκροτημένη κίνηση μέ συγκεκριμένες δομές. Πρόκειται περισσότερο για μία τάση, στην όποία συμπλέκονται ποικίλες ομάδες και επί μέρους άτομα. Όλοι αυτοί δέν παρουσιάζουν μία ενότητα σ' αυτό πού κηρύττουν. Πρόκειται πραγματικά για μία συνωμοσία και ό όρος συνωμοσία δέν προέρχεται από μένα. Προέρχεται από μία «άπόστολο» τής «νέας έποχής». Τό βιβλίο της έχει ακριβώς αυτόν τόν

τίτλο : « Άπαλή συνωμοσία». Είναι τής Μαίρυλιν Φέργκερσον. Θα διαβάσω ένα απόσπασμα για νά δείτε μιιά απάντηση στο έρώτημα ποιές ομάδες συγκροτοῦν τή «νέα έποχή». Γράφει ή Φέργκερσον :

«Μάταια θά αναζητήσε κανείς σωματεία παραδοσιακής μορφής, πολιτικά κόμματα, ιδεολογικές ομάδες, λέσχες ή οργανώσεις. Αντί γι' αυτές συναντᾶ κανείς μικρές ομάδες και ένώσεις πού συνδέονται πολύ χαλαρά μεταξύ τους. Υπάρχουν πολλές δεκάδες χιλιάδες δρόμοι για νά ένταχθεῖ κανείς σ' αὐτή τή συνωμοσία. Έκει πού οἱ ἄνθρωποι ανταλλάσσουν έμπειρίες, ἀργά ή γρήγορα, πάντοτε συνδέονται και δημιουργοῦν νέους κύκλους. Ο ἀριθμός τους γίνεται καθημερινά μεγαλύτερος»

Όλες αὐτές οἱ ομάδες συμφωνοῦν στή θέση ὅτι μπαίνουμε σέ μιιά νέα έποχή στήν ὁποία θά κυριαρχήσει ὁ δάσκαλος και ή διδασκαλία τής «νέας έποχῆς». Δέν συμφωνοῦν ὅμως στήν ταυτότητα αὐτοῦ τοῦ «ἀβατάρ» τής «νέας έποχῆς». Η κάθε ομάδα ὑποστηρίζει πώς ὁ δικός της δάσκαλος εἶναι ὁ ἀβατάρ τής νέας έποχῆς.

Μιλήσαμε ἤδη για τόν «έσωτερικό Χριστιανισμό». Εἶδαμε πώς ὁ Διονύσης Δώριζας ισχυρίζεται πώς αὐτός ὁ ἴδιος εἶναι ὁ Χριστός τής δευτέρας παρουσίας, ὁ Ἰωάννης Χριστός τής « Νέας Έποχῆς».

Τό «Κέντρο Γνωστικῶν Σπουδῶν» πού φιλοξενεῖται στίς πλέον επίσημες αἵθουσες τῶν Ἀθηνῶν, ισχυρίζεται πώς ὁ δικός της «ἀβατάρ», ὁ Σάμουελ Ἄουν Βεόρ εἶναι ὁ ἀβατάρ τής «νέας έποχῆς». Τό λεγόμενο φιλοσοφικό κέντρο «νέα Ἀκρόπολις» πού επίσης ἐμφανίζεται σέ επίσημες αἵθουσες τῶν Ἀθηνῶν και τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων ισχυρίζεται πώς ὁ δικός του δάσκαλος, ὁ Ζώρζ Ἄγκελ Λιθράγκα εἶναι ὁ ἀβατάρ τής νέας έποχῆς. Οἱ οργανώσεις πού ἀναγνωρίζουν σάν πάτρωνα -Μεσσία και ἐνσάρκωση τοῦ Θεοῦ τόν γκουρού Σάτυα Σάϊ Μπάμπα, ὅπως εἶναι ή ένωση «ἀρμονική ζωή», ή ένωση Γιόγκα «ἠλιάνθος» και ἄλλες ισχυρίζονται ὅτι ὁ Σάτυα Σάϊ Μπάμπα εἶναι ὁ ἀβατάρ τής «Νέας Έποχῆς»...Τά «παιδιά τοῦ Θεοῦ», ή οἰκογένεια τής ἀγάπης», λένε ὅτι ὁ δικός τους, ὁ Μῶ ή Ντέβιντ Μπέργκ εἶναι ὁ «δάσκαλος».

2. Κοινά χαρακτηριστικά τῶν ομάδων τής λεγόμενης « Νέας Έποχῆς»

Αὐτόν τόν κατάλογο θά μπορούσα νά τόν συνεχίσω...

Εἶπαμε ἤδη πώς πρόκειται για ἄπειρες ομάδες μέ διαφορετική διδασκαλία, διαφορετική ἡγεσία, διαφορετικούς σκοπούς. Όμως ὑπάρχουν κάποια κοινά χαρακτηριστικά. Ἦδη ἀναφέραμε τό ένα : Η εἴσοδος στή νέα έποχή, ὁ ἀβατάρ, παρά τίς διαφορές. Υπάρχουν και ὀρισμένα ἄλλα, θά ἔλεγε κανείς, κοινά χαρακτηριστικά.

α) Όλιστική θεώρηση τοῦ κόσμου

Τό πρῶτο και πιό βασικό εἶναι ή λεγόμενη «όλιστική θεώρηση τοῦ κόσμου». Τήν καλύτερη διατύπωση αὐτῆς τής θέσεως πού προσδιορίζει τή νέα έποχή τή βρήκα σ' ένα πολυγραφήμενο κείμενο μιιάς τέτοιας ομάδας μέ τόν τίτλο «προσευχές». Λέγει:

« Η παλιά θρησκεία λέει ότι ἄθεος εἶναι αὐτός πού δέν πιστεύει στό Θεό. Ἡ νέα θρησκεία λέει : «ἄθεος εἶναι ὅποιος δέν πιστεύει στόν ἑαυτό του». Καί ἐδῶ βλέπετε ὅτι ὁ «ἑαυτός» ταυτίζεται μέ τό σύμπαν. Ἀπόλυτος μονισμός. Δέν ὑπάρχει στήν οὐσία, γιά τούς ὀπαδούς τῆς νέας ἐποχῆς, δυαδικότητα ἢ πολλαπλότητα. Ὅλα εἶναι μάγια, ἀπάτη, πλάνη. Καί ἐμεῖς, ἰσχυρίζονται, ἔχουμε τίς τεχνικές νά ὀδηγήσουμε στή γνώση. Δέν εἶναι κάτι παρόμοιο μ' ἐκεῖνο πού ἰσχυρίστηκε ὁ Ὁφίς, ὁ Σατανᾶς, στό Παράδεισο;

Σ' ἓνα σχῆμα τῆς ὀργάνωσης «ἁρμονική ζωή» φαίνεται αὐτός ὁ ἀπόλυτος μονισμός. (Καί αὐτή ἡ ὀργάνωση, ὁ Θεοφάνης Μπούκας καί ἄλλες ὀργανώσεις, ὅπως οἱ γκουρού τοῦ Σατυανάντα Ἄσραμ σήμερα τό πρῶτό ἐμφανίζονται ἀπό τήν κρατική τηλεόραση).

Καί μόνο ἡ ἐκφραση «ἐκδήλωση τοῦ Θεοῦ» μέσα ἀπό τή δημιουργία, φανερώνει αὐτή τήν ὀλιστική θεώρηση τοῦ κόσμου. Δέν ὑπάρχει ἡ σωτήριος διάκριση ἀνάμεσα στό Θεό καί τόν ἄνθρωπο. Δέν ὑπάρχει ἡ διάκριση ἀνάμεσα στήν οὐσία καί στήν ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ. Ἐπομένως δέν εἶναι δυνατή ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου ἀπό ἓνα Θεό προσωπικό. Ἐμεῖς γνωρίζουμε πώς ὁ Θεός σώζει τόν ἄνθρωπο χωρίς νά τόν καταστρέφει καί αὐτή ἡ σωτηρία ὀφείλεται ἀκριβῶς σ' αὐτή τή διάκριση. Καί ἂν θέλουμε νά ἐμβαδύνομε σ' αὐτά τά θέματα σέ σχέση μ' αὐτές τίς ὀμάδες θά πούμε ὅτι ἰδιαίτερα στή χώρα μας καί στήν Εὐρώπη γενικότερα, ὅλες αὐτές οἱ ὀμάδες χρησιμοποιοῦν χριστιανικούς ὅρους μέ ἀποτέλεσμα νά φέρουν σύγχυση καί ἀβεβαιότητα σέ ἀστήρικτες ψυχές. Μιλοῦν γιά «πίστη», γιά «προσευχή», γιά «ἀγάπη» καί ἐννοοῦν αὐτά μέ ἐντελῶς διαφορετικό περιεχόμενο.

6) Ἐνοποίηση τῶν θρησκειῶν

Ἔρχομαι σ' ἓνα δεύτερο χαρακτηριστικό γνώρισμα τῆς νέας τάσεως : εἶναι ἡ **ἐνοποίηση τῶν θρησκειῶν**. Διαβάζω ἓνα κείμενο ὀργανώσεως πού ἐκπροσωπεῖται στήν Ἑλλάδα. Εἶναι ἡ κίνηση «I am», δηλαδή «ἐγώ εἰμί» τοῦ Σαίιν Ζερμαίν. (Εἶναι ὁ ἀβατάρ τῆς νέας ἐποχῆς κατά τήν κίνηση αὐτή) :

«Τώρα ἀρχίζουμε μέ τήν οἰκουμενική ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ νά κάνουμε πραγματικότητα τό ξεπέρασμα καί τήν ἐνότητα τῶν θρησκειῶν».(...)

Τό πράγμα ξεκινᾷ φυσικά ἀπό τή «Θεοσοφία» τῆς Ἑλενας Πέτροβνα Μπλαβάτσκι καί μέ τήν «παγκόσμια λευκή ἱεραρχία», στήν ὀποία ἀνήκουν δῆθεν ὅλοι πλέον οἱ ἀρχηγοί καί ἰδρυτές τῶν θρησκειῶν, ἓνας ἀπό τούς ὀποίους εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὅπως λένε οἱ ἄνθρωποι τῆς «Θεοσοφίας». Ἡ χριστιανική Ἐκκλησία γίνεται, φυσικά, ἀποδεκτή καί χρήσιμη γιά τούς ἀνθρώπους πού ἔχουν καθυστερήσει στό ἐξελικτικό τους ἐπίπεδο καί ζοῦν ἀκόμη στήν «ἐποχή τῶν ἰχθύων».

Τώρα, λένε οἱ ὀπαδοί τῆς νέας ἐποχῆς, μπαίνουμε στήν ἐποχή τοῦ «Ἰδροχόου» καί ὅποιος ἀναπτύσσεται πνευματικά καί ἀνέρχεται τά ἐξελικτικά ἐπίπεδα, αὐτός ἀναγνωρίζει τό «νέο δάσκαλο», τό «νέο ἀβατάρ». Ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἀβατάρ μιᾶς περασμένης ἐποχῆς. Τώρα βρισκόμαστε στήν ἐποχή τοῦ ἀπλέτου φωτός καί τῆς ἀπόλυτης ἀλήθειας.

Δέν νομίζω νά ὑπάρχει ἀνάγκη νά ὑπογραμμίσουμε ὅτι στό σημείο αὐτό διαφοροποιεῖται ἐντελῶς ἡ πίστη τῆς Ἐκκλησίας, πράγμα πού ἀποδεικνύει ὅτι δέν εἶναι δυνατόν νά ἔχει κανείς

μιά διπλή ιδιότητα. Η ιδιότητα του Όρθοδόξου Χριστιανού δέν συμβιδάζεται μέ τήν ιδιότητα του όπαδου μιά τέτοιας όμάδας τής νέας έποχής.

γ) Νεοειδωλολατρία

Άς έλθουμε όμως σ' ένα τρίτο γνώρισμα. Είηαι ή **στροφή πρός τούς πρωτόγονους πολιτισμούς και θρησκείες**. Η έπιστροφή στίς άρχαίες θρησκείες προσφέρεται ως ή διεξοδος στά άδιέξοδα του σημερινού κόσμου.

«Οί ειδωλολάτρες» είηαι ό τίτλος μιās έφημερίδας τών Έλλήνων ειδωλολατρών. «Ξυπνείστε» λέει, «είμαστε όρατοί στά Γεράνια όρη, στίς κορυφές τών όποιών σώθηκε ό Μέγαρος, ό υίός του Διός, άπό τόν κατακλυσμό του Δευκαλίωνα». Ένα άλλο σήμα πού πλαισιώνεται άπό ένα δάφνινο στεφάνι λέει : « Έλληνες, τά πάντα γύρω μας καταρρέουν. Μόνο τά είδωλα σώζουν. Έλθετε στήν ξεχασμένη πάτρια έλληνική θρησκεία μας. Έλληνες ειδωλολάτρες».

Τώρα βρισκόμαστε στό σημείο εκείνο, όπου, καθώς υπογραμμίζουν οί νεοειδωλολάτρες, πρέπει νά διαδοθούν αυτά τά πράγματα στίς μάξες του λαού. Η διάβρωση στά άλλα υπεύθυνα στρώματα έχει ήδη συντελεσθει. Εκείνο πού πρέπει νά γίνει είηαι ή είδηση και ό πολλαπλασιασμός «μυστηριακών σχολείων» για νά μεταδώσουν αυτή τή γνώση στίς ευρύτερες μάξες. Έτσι τό «Μαγκαζέν 2000», ένα άπό τά μεγάλα περιοδικά τής νέας έποχής, αναφέρει :

«Αυτό πού χρειαζόμαστε σήμερα είηαι νέα μυστηριακά σχολεία. Η πολιτική συνείδηση έχει ήδη γίνει κατάσταση (δηλαδή, έχουμε ήδη διαβρώσει τούς πολιτικούς). Τώρα πλέον έξαρτάται άπό τήν έξάπλωση, μέ τή δημιουργία τέτοιων σχολείων. Οί μυστηριακές σχολές του παρόντος πρέπει νά γίνουν κύτταρα τής νέας κοινωνίας, τής νέας έποχής. Η κοινωνία πρέπει νά αλλάξει μέσω μυστηριακών σχολών γιατί μυστικισμός είηαι πολιτιστική επανάσταση».

Βλέπετε ότι τό πρόβλημα δέν είηαι μόνο θρησκευτικό. Είηαι μεγάλο λάθος νά νομίζουμε ότι τά πράγματα αυτά άφορούν μόνο τήν Έκκλησία.

δ) Απατηλή συνειδητότητα

Ένα άλλο χαρακτηριστικό γνώρισμα τής νέας αυτής τάσεως πού έχει κάνει πολύ θόρυβο και έχει μπει μέσα στά σπίτια μας, είηαι ή **πίστη στή δύναμη τής συνειδήσεως**. Ένας άπό τούς «άποστόλους» αυτής τής «νέας έποχής», «μεσσίας» μιās όμάδας, λέγει «ό, τι υπάρχει είηαι συνείδησις, δέν υπάρχει τίποτε άλλο. Άκόμη υπάρχει μιά άντανάκλαση του έσωτερικού και του έξωτερικού, τής ψυχολογίας και τής φυσικής έπιστήμης. Ξεκινώντας άπό τήν έσωτερική μικροκοσμική περιοχή, μπορεί κανείς νά φθάσει στίς υπερπροσωπικές βαθμίδες τής δημιουργικότητας και νά έπηρέασει τό Σύμπαν»! Κατά τή νέα τάση, τό Σύμπαν είηαι μιά μεγάλη σκέψη, τής όποιας ή ουσία είηαι ή συνείδηση.

Και έδω μπαίνουμε σ' ένα μεγάλο κεφάλαιο πού χαρακτηρίζεται «**θετική σκέψη**», ή άν προτιμάτε τό χριστιανικό όρο «**θετική πίστη**». Η διάβρωση έχει τόσο προχωρήσει, ώστε στήν Ελλάδα κυκλοφορούν βιβλία μεταφρασμένα άπό όρθόδοξους θεολόγους πού έχουν εκδοθει άπό

ορθόδοξους θεολογικούς έκδοτικούς οίκους, σέ τυπογραφεία πού τυπώνουν θρησκευτικά βιβλία και κυκλοφορούν εύρύτατα μεταξύ τών λεγομένων «διανοουμένων Χριστιανών».

Υπάρχουν κινήσεις (μία απ' αυτές χαρακτηρίζεται «νέος όμιλος έξυπνηρητητών του κόσμου») πού ύποστηρίζουν ότι ή σκέψη ταυτίζεται μέ τήν πράξη και ότι δέν χρειάζεται νά κάνει κανείς τίποτ' άλλο για νά μεταβάλλει τήν κατάσταση του κόσμου έκτός από διαλογισμό. Μάλιστα φιλονεικούν μεταξύ τους ποιά απ' όλες έριξε τό τείχος του Βερολίνου! Ό γκουρού Μαχαρίσι Γιόγκι του ύπερβατικού διαλογισμού λέει ότι 7000 άνθρωποι σ' όλο τόν κόσμο, μέ λίγη ώρα διαλογισμού τό πρωί και τό βράδυ, άρκούν για ν' αλλάξει ή τύχη της ανθρωπότητας.

Άν βγαίνοντας στην Όμόνοια κοιτάξετε παντού τίς άφίσες, θά δείτε τίς «προσφορές» όλων αυτών τών ομάδων πού αναφέρονται στη δυνατότητα διευρύνσεως της συνειδήσεως. Στην «έπανάσταση της συνειδήσεως» αναφερόταν μία έγχρωμη άφίσα του «Πανελληνίου Κέντρου Γνωστικών Σπουδών», τό όποιο φιλοξενείται στις πιό έπίσημες αίθουσες, κάνει σεμινάρια μέ τή συνεργασία της τοπικής αυτοδιοικήσεως και μέσα στα σχολεία, μέ τήν κάλυψη του Υπουργείου Παιδείας κάνει ένημερωτικές έκστρατείες μαθητών και γονέων για τά ναρκωτικά ή άλλα ζητήματα. Θεολόγοι πού ευαισθητοποιήθηκαν και δραστηριοποιήθηκαν παρά λίγο νά βρουν τό μελεά τους.

ε) Πίστη στην εξέλιξη προς τόν «ύπεράνθρωπο»

Ένα άλλο χαρακτηριστικό αυτης της «νέας τάσεως» είναι ή πίστη στην εξέλιξη, πού αποτελεί τή βάση για τό λεγόμενο μετασχηματισμό της συνειδήσεως. Αυτός προετοιμάζεται από τίς ομάδες της «νέας εποχής» πού προαναγγέλλουν τό «σημείο στροφής» για τήν έποχή της συνειδήσεως. Αυτό τό σημείο στροφής μπορεί βέβαια νά έπιταχυνθεί, λένε οι ομάδες αυτές, αν κανείς λάβει μέρος στα σεμινάρια τους και διαδέτει, βεβαίως, τά ανάλογα χρήματα.

Μία μεγάλη έγχρωμη άφίσα του «Κέντρου Άνθρωπιστικής Ψυχολογίας και Ψυχοθεραπείας» αναφέρει : «Μία μέθοδος για αυτοεξέλιξη και αυτογνωσία». Μία άλλη άφίσα της «ψυχοδυναμικής» του Θεοφάνη Μπούκα αναφέρει : «Η δύναμη του νοϋ στό επίπεδο Α. Πώς νά χρησιμοποιήσετε τό υπόλοιπο 90 τοίς έκαστό του μυαλου σας. Πώς νά περάσετε δηλαδή από τό συνηθισμένο άνθρωπο στον «ύπεράνθρωπο στη νέα φυλή».

στ) «Νέα ήθικη»

Έρχομαι σ' ένα τελευταίο χαρακτηριστικό γνώρισμα πού μου φαίνεται τό πιό σημαντικό. Είναι ή νέα ήθικη. Η ήθικη τών ομάδων αυτών στηρίζεται κυρίως στη θεωρία του κάρμα και της μετενσαρκώσεως. Η έννοια της π ρ ο σ ω π ι κ ή ς ε ύ θ ύ ν η ς για τή διαμόρφωση της κοινωνικής ζωής δέν ύφίσταται στους ανθρώπους πού άκολουθούν τό κάρμα και τή μετενσάρκωση. Η προσπάθεια για τήν αντιμετώπιση της κακοδαιμονίας είναι άνύπαρκτη, διότι τά πάντα είναι άποτελέσματα καρμικών σχέσεων προηγούμενων ζωών... Η άδικία πού ύφίσταται κάποιος, ή έξαθλίωση, άκόμα και τό έγκλημα έρμηνεύεται μέ τό κάρμα και μέ τή μετενσάρκωση και γίνεται άποδεκτό.

Από τήν άλλη, αφού ό άνθρωπος ταυτίζεται μέ τό Θεό, ό ίδιος είναι πλέον μέτρο τών πράξεών του. Σύμφωνα μέ τίς ομάδες τής «νέας εποχής» τό μέτρο είναι μέσα μας κι εκεί πρέπει νά τό αναζητήσουμε. Ό καθένας μας προσδιορίζει ό ίδιος τί είναι καλό και τί είναι κακό. Ό πνευματικός δρόμος είναι καλός αν προσαρμόζεται μέ τίς ανάγκες μας, όπως έμεις τίς αισθανόμαστε και τίς προσδιορίζουμε. Δέν χρειάζεται νά δικαιολογήσει κανείς τίποτε. Δέν υπάρχει πιά ή συναίσθηση τής ένοχής. Δέν υπάρχει περίπτωση νά έκανε κανείς κάτι λάθος. Δέν υπάρχει άποτυχία, δέν υπάρχει διαμάχη για τήν αλήθεια ούτε και μπορεί νά υπάρχει. Δέν μάχεται κανείς για ιδέες και αντιλήψεις, για θέματα πίστewς, αφού ό καθένας προσδιορίζει για τόν έαυτό του, δεσμευτικά τό περιεχόμενο τής πίστewς.

Γι' αυτό τό λόγο, δίπλα στό Δαλάϊ Λάμα μπορεί νά καθήσει και νά συμπροσευχηθεϊ και ό Πάπας τής Ρώμης, και ό μάγος και ό Όρθόδοξος επίσκοπος και ό Προτεστάντης και ούτω καθ' έξής. Γι' αυτό όλοι αυτοί μπορούν νά συναντηθούν ακόμη και στό πνευματικό κέντρο τών Καθολικών στην Έλλάδα, όπως έγινε τό 1981, αν δέν άπατώμαι...

Η πίστη στη «Νέα Έποχή» άρνείται τήν άμαρτία. Τό νά πιστέψω ότι είμαι άμαρτωλός, λέγουν όσοι ακολουθούν τίς ιδέες τής «Νέας Έποχής» θά ήταν άρνητική σκέψη, ή καταστροφή μου. Δέν υπάρχει λοιπόν δυνατότητα ένοχής και συμμετοχής σε ότιδήποτε. Έκείνο πού είναι άρνητικό για τούς όπαδούς τής «Νέας εποχής» είναι ή έλλειψη τής γνώσης, τό νά βρίσκεται κανείς στην πλάνη, νά νομίζει ότι υπάρχει προσωπικός Θεός και νά μήν έχει αντιληφθεϊ ότι ό ίδιος ταυτίζεται μέ τό Θεό!

3) «Ένωτική Έκκλησία» και «Σαηεντολογία»

Πρός τό τέλος τής όμιλίας του ό π. Αντώνιος Αλεβιζόπουλος αναφέρθηκε σε δύο από τίς πιό επικίνδυνες κινήσεις τής «Νέας Έποχής» τήν «Ένωτική Έκκλησία» του Κορεάτη ψευδομεσσία Σάμ Μυόγκ Μούν και τή Scientology. Για τή Scientology είπε μεταξύ άλλων :

«Σ' αυτήν τήν όργάνωση κορυφώνεται ή παρακάτω αντίληψη τής ήθικης : «Ποτέ μή φοβηθεϊς νά βλάψεις κάποιον για μιá δίκαιη αίτία. Και τί δικαιότερη αίτία θά υπήρχε από τό νά βλάψει κανείς κάποιον πού δυσφημίζει τή « Scientology» ή άσκει κριτική έναντίον της;»

Ό «Μεσσίας» αυτής τής όργάνωσης Ρόν Χάμπαρντ τονίζει σε διάφορα δημοσιεύματα και δίνει ειδικές οδηγίες στό Τάγμα Ασφαλείας τής όργανώσεως αυτής ότι κάθε ένας πού άσκει κριτική έναντίον της είναι έγκληματίας.

Έτσι μιá μητέρα, ή Γκαμπριέλε Χούμεπερ, δολοφονήθηκε από τό γιό της πού είχε πέσει θύμα τής όργάνωσης αυτής.

Όσον άφορα στην όργάνωση του Μούν, ό όποιος ισχυρίζεται ότι είναι ό «Κύριος τής Δευτέρας Παρουσίας» ό π. Αντώνιος είπε μεταξύ άλλων :

«Η όργάνωση του κορεάτη Μούν μεθοδεύει τή διάβρωση όλων τών δομών τής έξουσίας στον κόσμο. Συναντήθηκε παλαιότερα μέ τόν Γκορμπατσώφ και όργάνωσε συνέδριο στη Μόσχα όπου συμμετείχαν 41 άρχηγοί κρατών και 500 δημοσιογράφοι.

Στά έντυπά του ό ψευδομεσσίας χαρακτηρίζεται ως «κέντρο τής παγκόσμιας Ίστορίας» και ό τέταρτος γάμος του ως «γάμος του Άρνιου τής Άποκαλύψεως»...

Μιά από τίς βασικές οργανώσεις τής κινήσεως του ψευδομεσσία Μούν είναι και ή λεγόμενη «θρησκευτική ύπηρεσία νεότητας» μέ βασικό σκοπό «τήν εκπαίδευση τής μελλοντικής ήγεσίας τής ανθρωπότητας». Η κίνηση ισχυρίζεται ότι χρειάζεται άλλα 15 περίπου χρόνια για να διαβρώσει τό «Παγκόσμιο Συμβούλιο Έκκλησιών» και τό Σιωνιστικό Κίνημα. Ήδη ύπήρχε ένας μεταξύ τών πέντε προέδρων του Παγκοσμίου Συμβουλίου Έκκλησιών πού συνεργάζεται στενά μέ τήν κίνηση αυτή.

Άλλά ύπάρχουν και δικοί μας κορυφαίοι. Ένας απ' αυτούς καθηγητής του Πανεπιστημίου Άθηνών και μέλος τής Ακαδημίας τών επιστημών άνήκει στή συμβουλευτική επιτροπή τής οργανώσεως πού αποβλέπει στήν εκπαίδευση τής μελλοντικής ήγεσίας τής ανθρωπότητας και τό όνομά του δημοσιεύεται στό επιστολόχαρτο του Σάμ Μυόγκ Μούν.

Ό π. Αντώνιος συμπερασματικά έκρινε ότι τό πρόβλημα δέν είναι μόνο θρησκευτικό αλλά άπειλεί τούς δημοκρατικούς δεσμούς και όλόκληρο τόν πολιτισμό μας, ό όποιος στηρίζεται σε μιά αντίληψη περί ανδρώπου ασυμβίβαστη μέ τήν αντίληψη τής «νέας έποχής». Τελειώνοντας είπε χαρακτηριστικά :

Κλείνοντας θέλω να ύπογραμμίσω : Οί ομάδες τής Νέας Έποχής δέν αποτελούν διέξοδο, δέν είναι λύση. Είναι άπειλή».

Ὁσιολογιωτάτου Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη, δόκτορος Θεολογίας

II) Ἡ ἀλήθεια γιὰ τὴ λεγομένη Νέα Ἐποχή

Τὰ τελευταῖα χρόνια ὅλο καὶ περισσότερο ἀκοῦμε νὰ γίνεται λόγος γιὰ «Νέα Ἐποχή». Ὅλο καὶ περισσότερο βλέπουμε νὰ χρησιμοποιεῖται τὸ οὐράνιο τόξο, ἡ πυραμίδα, ὁ ἀριθμὸς 666, ἡ πεντάλφα, ἀγαπημένα σύμβολα ὅλα αὐτὰ τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

Ἀκοῦμε ἐπίσης νὰ γίνεται πολὺς λόγος γιὰ «Παγκοσμιοποίηση» καὶ γιὰ μιὰ «Νέα Τάξη Πραγμάτων».

Μπαίνουμε, λοιπὸν σὲ μιὰ χρυσή ἐποχή καθολικῆς εὐτυχίας, ἢ μήπως, ἄραγε κάτι μᾶς κρύβουν;

1. Οἱ ρίζες τῆς «Νέας Ἐποχῆς» στὴν ἀστρολογία καὶ τὸν ἀποκρυφισμὸ

Ἡ λεγομένη Νέα Ἐποχή (Ν. Ε.) βασίζεται σὲ μιὰ παλαιὰ σκέψη πού συναντᾶται σὲ ἐξωχριστιανικὲς θρησκείες. Πρόκειται γιὰ μιὰ ἄποψη τῆς ἀστρολογίας, ὅτι δῆθεν κάθε 2000 χρόνια περίπου εἰσέρχεται ἡ ἀνθρωπότητα σὲ μιὰ Νέα Ἐποχή. Ἡ προηγούμενη ἦταν - μᾶς λένε - ἡ Ἐποχή τῶν Ἰχθύων, ἡ ἐποχή τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Τώρα εἰσερχόμεθα - λένε - στὴ Ν. Ε. ,στὴν Ἐποχή τοῦ Ὑδροχόου, μιὰ χρυσή ἐποχή γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα

Ὁ Χριστιανισμὸς δὲ τεθεὶ στό περιδῶριο τῆς Ἱστορίας. Θὰ ἔρθουν νέες ἀλήθειες. Θὰ τίς φέρει ὁ «μεσσίας» ἢ «Χριστός» τῆς Ν.Ε., δηλαδή ὁ Ἀντίχριστος.

Καὶ μόνον αὐτὰ, βέβαια ἀρκοῦν γιὰ νὰ καταλάβει κανεὶς ὅτι ἡ λεγομένη Ν. Ἐποχή εἶναι ἀντίθετη καὶ ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν Ὁρθόδοξο πίστη μας.

2. Τί εἶναι ἡ «Νέα Ἐποχή»;

Εἶναι ἓνα «ἀόρατο δίκτυο» παραθρησκευτικῶν ὀργανώσεων σ' ὅλο τὸν κόσμο. Ὁργανώσεις ἰνδουϊστικῆς, βουδιστικῆς, γκουρουϊστικῆς, νεωγνωστικῆς, ψυχολατρειῆς, «θετικῆ σκέψης», μασωνία, θεοσοφία, νεοειδωλολατρία, νεοσατανισμὸς, μαγεία, ἀστρολογία,

ύπνωτισμός, πνευματισμός, σουφισμός, «έναλλακτικές θεραπείες», «πολεμικές τέχνες τής Άνατολής» κ. ά. Τόν σκληρό πυρήνα τής Ν. Έ. αποτελούν ολοκληρωτικού χαρακτήρος ομάδες, πού αποκρύπτουν τούς πραγματικούς των σκοπούς και δρούν πίσω από ένα παραπλανητικό προσωπείο.

Όλες αυτές τίς οργανώσεις ένώνουν οί κοινού στόχοι και ή κοινή αντίληψη για τό Θεό, τόν άνθρωπο και τόν κόσμο, τήν όποία άντλούν από τίς ανατολικές θρησκείες και τόν αποκρυφισμό.

3. Τί πιστεύει ή «Νέα Έποχή»

Βασικά στοιχεία τής διδασκαλίας τής Ν. Έ. είναι ή πίστη σέ άπρόσωπο Θεό, στό «νόμο» του κάρμα και τών μετενσαρκώσεων, και στή δυνατότητα τής μετεξέλιξης του ανθρώπου σέ κατ' ουσίαν θεό μέ τίς δικές του μόνο δυνάμεις και μέ τή βοήθεια και χρήση του «διαλογισμού». Κεντρική θέση στή διδασκαλία τής Ν. Έ. έχει ό άπόλυτος πανθειστικός μονισμός («Έν τό πάν» τής Θεοσοφίας -«όλιστικό μοντέλο»). Πιστεύουν επίσης ότι μέσα μας έχουμε «άπόκρυφες δυνάμεις» και ότι ή Γή είναι έμψυχωμένη («Γαία»). Όλα αυτά είναι επιδράσεις τών ανατολικών θρησκειών (βουδισμού - ινδουισμού) μέσω τής Μασονίας και τής Θεοσοφίας.

Τό μήνυμά τους συνοψίζεται στό μεγάλο έωσφορικό ψέμα, ότι, δηλαδή, ό άνθρωπος είναι από τή φύση του Θεός και δέν χρειάζεται τόν Θεό για νά σωθει.

Τά μηνύματα τής Ν. Έ. και κυρίως τό τρίπτυχο : σέξ, βία και έξοικείωση μέ τή μαγεία και τό δαιμονικό στοιχείο, διοχετεύονται κυρίως από τά Μ.Μ.Ε., τή μουσική (κυρίως ρόκ), τίς λεγόμενες πολεμικές τέχνες τής Άνατολής, τίς λεγόμενες έναλλακτικές θεραπείες, τά «παιδικά παιχνίδια» κ. ά.

Η Ν. Έ. καλλιεργεί τή σύγχυση χρησιμοποιώντας όρους όπως Χριστός, προσευχή, αγάπη, έλευθερία, μέ άλλο νόημα όμως, και μάλιστα πολλές φορές αντίστροφο αυτού πού δίνουμε έμεις οί χριστιανοί σ' αυτές τίς λέξεις.

4. Στόχοι τής «Νέας Έποχής»

Αυτοί πού κατευδύνουν τήν κίνηση τής Ν. Έ. έχουν δύο βασικούς στόχους :

1) Τήν εγκαθίδρυση μιās Νέας Τάξεως Πραγμάτων σέ πολιτικό - οικονομικό επίπεδο, μέ κατάληξη τήν επίβολή μιās παγκόσμιας κυβέρνησης μέ επικεφαλής ένα παγκόσμιο κυβερνήτη (δικτάτορα), τόν αναμενόμενο από αυτούς «μεσσία» τής Ν. Έ.

2) Τήν εγκαθίδρυση μιās Νέας Τάξεως Πραγμάτων σέ θρησκευτικό επίπεδο. Δηλαδή τή δημιουργία μιās νέας παγκόσμιας θρησκείας ή πανθρησκείας, ή όποία θά προκύψει από τήν συνένωση όλων τών γνωστών θρησκειών. Γι' αυτό και βλέπουμε νά βάζουν όλες τίς θρησκείες νά συζητούν μεταξύ τους για νά βρουν αυτά πού τούς «ένώνουν». (Διαχριστιανικός και Διαθρησκευτικός συγκρητισμός).

Καταλαβαίνει κανείς εύκολα ότι πρόκειται για μία δαιμονική επιδίωξη.

Ό Κύριός μας Ίησούς Χριστός λέγει κατηγορηματικά : «Εγώ ειμί ή Όδός και ή Άλήθεια και ή Ζωή». (Ιω. 14, 6).

Άντιθέτως ή «Νέα Έποχή» ύποστηρίζει ότι όλοι οι δρόμοι, **όλες οι θρησκείες οδηγούν στην αλήθεια.** Όσοι ύποστηρίζουν - όπως π.χ. έμεις οι Όρθόδοξοι - ότι μόνον ή δική τους πίστη είναι ή αληθινή και σώζει τόν άνθρωπο, αυτοί θεωρούνται «κολλημένοι στην παλιά έποχή». Θεωρούνται έχθροί τής Ν. Έ. και συκοφάντουνται ως φανατικοί, μισαλλόδοξοι, ρατσιστές, φονταμενταλιστές κ.ο.κ.

Ό Χριστός - λένε οι κήρυκες τής Ν. Έ. - ήταν ένας από τούς πολλούς μύστες και διδασκάλους τής ανθρωπότητας. ήταν ένας άνθρωπος πού μέ τίς δικές του δυνάμεις ανέβηκε ψηλά.

Άπ' όσα είπαμε παραπάνω φαίνεται καθαρά ό **άντιχριστιανικός χαρακτήρας τής Ν. Έ.** Φαίνεται επίσης ότι ό βασικός στόχος τής Ν. Έ. είναι ή **παγκόσμια κυριαρχία.** Αυτός ήταν και είναι ό βασικός στόχος και τό σχέδιο τών λεγομένων μυστικών εταιρειών όπως ή μασονία, ή θεοσοφία, οι ήλουμινάτοι (πεφωτισμένοι), και λεςχών όπως ή Τριμερής Έπιτροπή και ή λέσχη Μπίλντεμπεργκ. Αυτός ό ίδιος στόχος, ή παγκόσμια δηλαδή κυριαρχία, αποτελεί όνειρο τού σιωνισμού. Οι σιωνιστές Έβραίοι περιμένουν ακόμη τό Μεσσία. Τόν περιμένουν ως εκείνον πού θά τούς εξασφαλίσει τήν παγκόσμια πολιτικο - οικονομική επικράτηση.

Γιά νά επιτευχθούν οι παραπάνω στόχοι, κρίνουν οι σχεδιαστές τής Ν. Έ., ότι θά πρέπει νά επιβληθεί ένα **σύστημα απολύτου έλέγχου** στην παγκόσμια οικονομία, στό έμπόριο, στή διατροφή. Αυτό ακριβώς επιδιώκει ή πολυσυζητημένη **παγκοσμιοποίηση**, και όχι τή μεγιστοποίηση τής ευημερίας, όπως διαφημίζουν οι προπαγανδιστές της.

Γιά νά γίνει ό κόσμος απολύτως έλεγχόμενος, σχεδιάζεται ή κατάργηση τού γνωστού μας χρήματος και ή καδιέρωση τού λεγομένου πλαστικού χρήματος μέσω τών καρτών.

Γιά νά έλεγχθούν και κατασταλούν οι αντιδράσεις πού αναμένονται, προωθείται ένα καθεστώς παγκοσμίου αστυνομικού έλέγχου μέσω τών ήλεκτρονικών ταυτοτήτων και τού ήλεκτρονικού φακελώματος. Έδώ εντάσσεται και ή **Συμφωνία Σένγκεν** και ό νόμος 2472 / 97 για τή δήθεν «προστασία τού άτομου από τήν ήλεκτρονική επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα». Περιορίζεται μέ στόχο τήν παντελή εξαφάνιση, ή προσωπική ζωή και έλευθερία. Έφιαλτικά σενάρια μιās κοινωνίας έλεγχόμενων ανθρώπων -ρομπότ, σάν αυτή πού περιγράφει ό Όργουελ στό γνωστό βιβλίο του «1984», αποτελούν σταθερή επιδίωξη τής Νέας Τάξεως Πραγμάτων.

Τά πάντα υπό τόν έλεγχο και τήν καθοδήγηση τού «Μεγάλου Άδελφού».

5. Η τακτική τής «Νέας Έποχής»

1) Η Ν. Έ. για νά επικρατήσει **σέ πολιτικο - οικονομικό επίπεδο** χρησιμοποιεί κυρίως δύο τρόπους :

α) Άφ' ενός δρᾶ ως όδοστρωτήρας πού ίσοπεδώνει γλώσσες, πολιτισμούς, παραδόσεις, έθνικές ιδιαιτερότητες, προωθώντας τόν εξαμερικανισμό τών έθνών μέ τήν έννοια τής υίοθετήσεως τών ύποπροϊόντων του «άμερικανικού τρόπου ζωής». Προωθεί τήν **ύποσαγή τών έθνών** θέτοντας ούσιαστικά τέλος στήν έθνική ανεξαρτησία και λαϊκή κυριαρχία. Ήδη τά έθνικά κέντρα έξουσίας δέν ελέγχουν πλήρως τήν οικονομική πολιτική. Είηαι ύποχρεωμένα νά προσαρμόζονται στίς έπιταγές άλλων διεθνών κέντρων.

Στό πολιτικό επίπεδο ύπονομεύονται πολλοί από τούς δημοκρατικούς δεσμούς και έξασθενεί ή ίσχύς, τό κύρος και ή άποτελεσματικότητά τους.

β) Άφ' ετέρου ή Ν. Έ. καλλιεργεί και όξύνει τίς έθνικές άντιπαραθέσεις. (Διαίρει και βασίλευε). Τά δικαιώματα τών πραγματικών ή, συνηθέστερα, κατασκευασμένων «μειονοτήτων», έθνικών και θρησκευτικών, είηαι ό μοχλός για τήν άνατροπή τής παλαιάς και τήν έγκαθίδρυση τής Νέας Τάξεως Πραγματών. Δόγμα του νέου NATO είηαι ότι ή έθνική κυριαρχία μπορεί νά παραβιάζεται (άπό τό NATO) όπουδήποτε στή γή κρίνει αυτό ότι παραβιάζονται τά δικαιώματα μειονοτήτων!

2) Η Ν. Έ. για νά επικρατήσει **σέ θρησκευτικό επίπεδο**, για νά έγκαθιδρύσει τή δαιμονική της πανθησκεία, ύποστηρίζει ότι τάχα όλες οι θρησκείες είηαι τό ίδιο και έπιδιώκει νά διαβρώσει, νά άλώσει δηλαδή εκ τών ένδον, τόν χώρο τής Όρθοδόξου Έκκλησίας διεθνώς, μιά και οι ύπόλοιπες «Έκκλησίες» ή θρησκείες, λίγο - πολύ είηαι μέσα στό παιχνίδι τής Ν. Έ., και μάλιστα μέ επικεφαλής τόν πάπα, επίδοξο θρησκευτικό πλανητάρχη.

Οι νεοεποχίτες καλλιεργώντας τή σύγχυση - πλανώντες και πλανώμενοι - συνήθως παρουσιάζονται και ως χριστιανοί! Συγχρόνως, σταδιακώς, κατασυκοφαντούν τήν Άγία Γραφή.

Στόχος τους δέν είηαι νά άδειάσουν οι εκκλησίες, αλλά νά γεμίσουν μέ άνθρώπους πού θά έχουν αλλοιωμένο φρόνημα!

Παραλλήλως διοχετεύονται μέσω τής διαφήμισεως τέτοια πρότυπα πού τείνουν νά μεταβάλουν τόν άνθρωπο σέ ένα όν του όποιου «ή ζωή και ή κίνησις θά περιορίζεται, όπως έλέγχθη, μεταξύ δύο συσκευών τής τηλεράσεως και του ψυγείου. Κατ' αυτόν τόν τρόπον ελέγχεται και κατευδύνηται όλος ό κόσμος!» («Χριστ. Σπίθα» φ. 543, Ιούλιος 1977).

6. Συμπεράσματα

Η λεγομένη Ν. Έ. δέν είηαι καθόλου νέα. Είηαι τό **άρχαιο έωσφορικό ψέμα**, ότι ό άνθρωπος είηαι άπό τή φύση του Θεός. Είηαι ή παλαιά επιδίωξη τών σκοτεινών δυνάμεων, τών «μυστικών εταιρειών» για παγκόσμια κυριαρχία. Η Ν. Έ. δέν άποτελεί πηγαία και ένδογενή αναζήτηση τών άνθρώπων και τών κοινωνιών. **Σχεδιάζεται και επιβάλλεται έξωθεν.**

7^η Η στάση τῶν Χριστιανῶν

Σ' ὅλα αὐτά τά σκοτεινά καί ἐπικίνδυνα σχέδια γιά ἐπιβολή μιᾶς Νέας Τάξεως Πραγμάτων καί μιᾶς Παγκοσμιοποιήσεως χωρίς Χριστό καί ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ, ἐμεῖς οἱ Χριστιανοί ἔχουμε νά ἀντιτάξουμε τό φῶς καί τήν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ. Στήν ψευδή καί ἐωσφορική ὑπόσχεση τῆς αὐτοθεώσεως, ἔχουμε νά ἀντιπροτείνουμε τήν ἀληθινή -κατά χάριν- θέωση στήν ὁποία καλούμεθα ἀπό τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, σέ κοινωνία ἀγάπης μέ Αὐτόν καί ὑπακοῆς στό πανάγιο θέλημά Του.

Όλες αὐτές τίς κοσμογονικές ἀλλαγές, πού μεθοδευμένα καί ὄχι τυχαῖα γίνονται γύρω μας, πρέπει νά τίς δοῦμε μέ τήν «καλή ἀνησυχία» ὅπως ἐτόνιζε καί ὁ μακαριστός Γέρον Παΐσιος ὁ Ἁγιορείτης. Καί «νά μήν κοιμόμαστε μέ τά τσαρούχια», τή στιγμή πού καί κοσμικοί ἄνθρωποι ἀρχίζουν πλέον νά ξυπνοῦν καί νά συνειδητοποιοῦν τί σημαίνει στήν πραγματικότητα ἡ παγκοσμιοποίηση.

Ἡ καλή ἀνησυχία πρέπει νά ἐκφράζεται ὡς πνευματική ἐπαγρύπνηση, ὡς ἔνταση τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος, τῆς προσευχῆς καί τῆς μετανοίας. Ἀλλά καί ὡς παρέμβαση, ὅπου καί ὅταν χρειασθεῖ καί μᾶς καλέσει ἡ Ἐκκλησία. Ἔτσι δά μπορέσουμε νά βοηθήσουμε καί ὄσους ἀνθρώπους ἀπό ἄγνοια παγιδεύτηκαν στό μεγάλο ψέμα τῆς Ν. Έ.

Πρέπει «νά βροῦμε τρόπους ἐπιβίωσης τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ πολιτισμοῦ... Ὅσοι ἀντισταθοῦμε στή διάλυση τῶν ἐθνικῶν ταυτοτήτων καί γλωσσῶν, δά ἀντισταθοῦμε ὄχι στόν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό, ἀλλά στήν ἐπικυριαρχία τοῦ διεθνoῦς ἐγκλήματος» (ἀπό τήν ὁμιλία τοῦ ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδοῦλου στή «Συνάντηση τῶν Ἀθηνῶν» 1999).

Καί μήν ξεχνοῦμε : Αὐτοί πού σχεδιάζουν παγκοσμιοποιήσεις χωρίς Χριστό καί ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ ἀλλά καί τῶν ἀνθρώπων, κάνουν «λογαριασμούς χωρίς τόν ξενοδόχο», γιατί ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ μοναδικός καί πραγματικός Κύριος τῆς Ἱστορίας καί τοῦ κόσμου.